

Cançó per l'amio

Claror de l'alba que véns cada dia
duent-me vida, duent-me alegria,
girada al cel algun cop et voldria
per albirar-hi l'amio que tenia.

Ai, dia naixent,
em dónes goig i ensems dónes turment!

Els aires tots que dels cims davalleu
i a terra baixa l'alè pur deixeu,
en ales vostres un poc de la veu
del meu amio del cel cal que porteu.

Ai, córrer del vent,
em dónes goig i ensems dónes turment!

Sojorn celeste que, al cor de la nit,
d'estels innúmers esclates florit,
si als ulls i a l'ànima causes delit,
cercant l'amio sospirs brollen del pit.

Ai, nit resplendent,
em dónes goig i ensems donés turment!

P. NOLASC del MOLAR

Del piadó cercapubilles

Xitxarel'lo vellot
de cofraries honor i puntal
que fiares el pernot
de les pubilles fetes
fetes d'anyets i refetes de dot
que amb erotisme canònic encetes;
amb xerrameca veueta nasal
la caritat sentimental prediques,
llami dels homes, no divina sal,
calaix de sobreres miques.

Si mai gosava, disfressat de pobre,
quan et faran d'alguna il·lustre Junta d'Obra
faré insistent el grill.

I la fuga del riure desfermada,
sacsejaria clergues i gentada
i la cornisa il·luminada
afegant el teu riure de conill.

JAUME BOFILL I MATES
(«Guerau de Liost»)

El Museu del perfum a Barcelona

El director d'un dels museus més grans i més ben subvencionats del món deia que s'agradaria de viure a Barcelona a causa del museu romànic que hi ha, únic en tal especialitat. Afegirem a això que és fama que la ciutat comtal posseeix també el primer museu gòtic. D'altres museus encara adornen la insigne ciutat mediterrània.

Ara, però, volem referir-nos a un museu que, havent estat únic llarg temps, ha trobat la seva imitació al Japó, bé que sense assolir-ne per ara la riquesa. En realitat es tracta d'un museu de perfumadors i d'objectes de lligador.

Iniciat l'any 1940 pels senyors Giralt i Planas, fou inaugurat en 1961 i compta vora quatre mil peces des dels temps més remots als presents; i, geogràficament, hi ha representades qui-sap-les contrades, qui-sap-les cultures d'Àsia, d'Àfrica, d'Amèrica i, no cal dir-ho, d'Europa. L'Egipte s'hi troba tant el d'abans de les dinasties com el dels temps dels quatre faraons amb el nom d'Amenofis, més ben dit, el de la segona meitat del segle XVI abans de Nostre Senyor Jesucrist, ensems amb un vas per a cosmètics amb divinitats i caràcters jeroglífics.

Hi figuren, així mateix, peces procedents de Xina, Mèxic, Equador, Líban, Síria, Cartago o de l'antiga Ibèria. La Grècia arcaica i la clàssica, en les seves múltiples manufactures d'ací i d'allà, hi llueix amb gràcia especial. No hi manca l'art etrusc, i hi abunda la producció romana.

El material hi és el bronze, la ceràmica, el vidre i la porcellana principalment.

I no podem deixar d'esmentar, ni que sigui de passada, la bellesa de les peces que, elaborades amb materials particularment preciosos, produeixen per a perfums i cosmètics els segles XVI, XVII i XVIII. El museu barceloní n'és un exponent fascinant.

Amb tot, entre tanta de bella cosa pot ésser que el vostre cor se senti singularment colpit, quan contempleu aquestes peces de casa nostra, produïdes als segles XVIII i XIX, vull dir les almoratxes amb llurs diferents brocs, que, fabricades de vidre, servien per a fer aspersions amb líquids olorosos a les bodes, als bateigs i als balls populars. De més a més, s'hi podran veure arracades d'argent daurat, amb cotó perfumat al dedins.

Doncs, bé; hi veureu això, i moltíssima cosa més, a Barcelona, al Passeig de Gràcia, 39. L'entrada hi és règia, adient-se perfectament amb el títol mateix de la perfumeria que hi ha. Un cop dintre, com és natural, l'olfacte no es desagrada pas de l'aire que s'hi respira, i, més endintre, us espera la sala que conté el brillant tresor al qual introdueix sempre amb un somriure el seu director.

Daniel Rebull